

i slutet av sitt liv, men även den publicerades först som följetong i *Pietisten*.

Missions-Tidning hade, som redan sagts, en helt annan inriktning med den internationella missionen i fokus. Den innehöll skildringar av kristet missionsarbete på olika håll i världen. Detta är ju i hög grad tiden för den kristna missionens framväxt, och Rosenius översatte och publicerade artiklar från internationella missionstidskrifter. Urvalet var brett och speglade kristet missionsarbete med vad vi i dag skulle kalla ekumenisk bredd. Något år innan Rosenius dog överlät han tidskriften till EFS där den så småningom integrerades med *EFS Budbäraren*.

Den mest kända av Rosenius skrifter är utan tvekan hans *Betraktelser för var dag i året*, som är en andaktsbok för dagligt bruk med kortare texter för varje dag under året. Alla dessa texter är utdrag från uppbyggliga artiklar i *Pietisten*. Den ursprungliga sammanställningen och redigeringen av boken gjordes efter Rosenius död av hans sekreterare Amy Moberg tillsammans med Lina Sandell-Berg. Denna bok har kommit ut i mer än 30 upplagor och trycks och säljs fortfarande, i dag under titeln *Husandakt*.

Rosenius var alltså både författare och redaktör, men han var även översättare. Många av de skildringar som trycktes i de två tidskrifterna var översättningar, gjorda eller beställda av Rosenius. En dansk bok med helgonbiografier översatte och kompletterade han, och han gav även ut en egen översättning av den kristna klassikern *Kristens resa*.

Till Rosenius författarskap hör även hans diktning. Från barnsben skrev han vers; han tycks ha uppskattat detta sätt att uttrycka sig i skrift. Flera av hans sånger tonsattes och ingår än i dag i den svenska psalm- och sångskatten. Dit hör de välkända »Med Gud och hans vänskap» (*Den svenska psalmboken* nummer 59 med en fullständigare version som nummer

720 i Verbums tillägg) och »Var jag går i skogar berg och dalar» (nummer 251). Mindre känd men innehållsligt mycket karakteristisk för Rosenius teologi är psalmen »Ängsliga hjärta» (nummer 572 i *Den svenska psalmboken*).

Själavårdaren

En tredje benämning på Rosenius är *självvårdare*. Detta drag märks tydligt i hans förkunnelse, och det är välkänt att han efter sina predikningar ofta söktes upp av människor som ville samtala med honom om livet och tron. Av naturliga skäl är det mindre känt vad dessa samtal handlade om, för trots att Rosenius inte formellt hade någon tystnadsplikt ålade han sig själv en sådan.

Det är ändå möjligt att få inblick i hans självårdande verksamhet genom att ta del av de svar på brev som finns bevarade och publicerade. I slutet av sitt liv lämnade han, trots stor tvekan, sitt medgivande till att några av hans självårdande brev skulle få ges ut i bokform, vilket också skedde samma år som Rosenius dog; boken gavs ut med titeln *Bref i Andliga ämnen*. Många av breven var redan kända, eftersom mottagarna hade sett till att de fått spridning i tacksamhet över att de varit till hjälp. Av innehållet i brevsvaren – de ursprungliga breven till Rosenius är inte bevarade eller utgivna – framgår att de frågor som ställts till honom täcker en mängd olika områden av livet, alls inte bara frågor om den kristna tron.

Till Rosenius självårdande verksamhet hör också hans stora engagemang för människor i svåra situationer. Han gjorde regelbundna fängelsebesök och hembesök, och hans diakonala engagemang är välkänt.

Styrelseledamoten

Det fjärde begreppet som kan illustrera Rosenius arbete är *styrelseledamot*. Med tanke på att Rosenius genom sin förkunnelse och